

#01

“THE FALL OF THE HOUSE OF USHER”: LA PERSPECTIVA PERVERSA DE POE SOBRE “EL REI PESCADOR”

Forrest C. Helvie

Estudiant de doctorat en “English Literature & Criticism”

Indiana University of Pennsylvania

Cita recomanada || HELVIE, Forrest C. (2009): “The Fall of the House of Usher”: la perspectiva perversa de Poe sobre “el Rei Pescador” [article en línia], *452ºF. Revista electrònica de teoria de la literatura i literatura comparada*, 1, 42-51, [Data de consulta: dd/mm/aa], < <http://www.452f.com/issue1/the-fall-of-house-usher-poe's-perverted-perspective-on-the-maimed-king/> >.

Il·lustració || Igotz Ziarreta

Traducció || Francesc Box

Article || Rebut: 23/04/2009 | Apte Comitè científic: 06/05/2009 | Publicat: 01/07/2009

Llicència || Llicència Reconeixement-No comercial-Sense obres derivades 3.0 de Creative Commons.



Resum || Els temes de literatura medieval varen tenir un profund efecte als treballs que seguirien a les següents generacions malgrat el reconeixement o no d'aquesta influència per part de l'escriptor, i es pot veure com Poe deixa traces del motiu popular medieval del Rei Pescador en aquesta història curta, "The Fall of the House of Usher". Aquesta temàtica, que és anterior a l'època medieval, va cobrar importància als contes del Rei Artús i la recerca del Sant Graal. Tot i que no hi ha una indicació clara que Poe intencionadament intentés crear una versió gòtica d'aquest tema tradicional, això no descarta la possibilitat que "Usher" hagi estat condicionada d'alguna manera per aquesta noció medieval. Implementant una lectura acurada de la història i comparant-la amb un marc d'aquesta concepció del Rei Pescador, aquest paper senyala una sèrie de similituds entre els dos, així com demostra el llarg abast de la influència del medievalisme en un dels escriptors preeminentes de l'Amèrica del segle XIX, Edgar Allan Poe.

Paraules clau || Poe | "The Fall of the House of Usher" | "Rei Pescador" | Segle XIX | Medievalisme.

Abstract || The themes of medieval literature had a profound effect on the works that would follow in later generations regardless of the writer's recognition of this influence, and one can see the way Poe leaves traces of the popular medieval motif of the "Maimed King" in his short story, "The Fall of the House of Usher". This thematic device, which predates the medieval period, gained prominence in the tales of King Arthur and the Grail Quest. Although there is no clear indication that Poe intentionally set out to create a gothic rendition of this traditional theme, that does not discount the possibility of "Usher" having been conditioned in some respect by this medieval notion. Through implementing a close reading of the story and comparing it to a framework of this conception of the "Maimed King", this paper points out a number of striking similarities between the two, as well as demonstrates the far-reaching influence of medievalism in one of nineteenth-century America's preeminent fiction writers, Edgar Allan Poe.

Keywords || Poe | "The Fall of the House of Usher" | "Maimed King" | XIX century | Medievalism.

El tema medieval del “Rei Pescador” parla d’un governant que pateix d’una ferida o malaltia que el deixa impotent i incapaç de proporcionar pau i ordre al seu regne. La seva terra ha passat d’un lloc d’harmonia i prosperitat a una terra erma suggerint una relació simbiòtica entre el rei i el seu regne –el benestar d’un afectarà directament al benestar de l’altre–. La terra sols es curarà a través de la curació del seu rei, la qual cosa farà que l’ordre es restableixi en tot el regne.

Al conte d’Edgar Allan Poe “The Fall of the House of Usher,” se’ns presenta Roderick Usher, el darrer hereu de la casa Usher. Roderick Usher encarna molts aspectes del Rei Pescador, en una retorçada aproximació. Hi ha potencialment una malaltia auto infligida amb la insinuació d’una relació incestuosa amb Madeline (ja sigui en pensament o acció), i els efectes d’aquesta possible unió de germà i germana poden fàcilment ser vistos a la Casa dels Usher –ambdues la família i la casa mateixa–. A diferència del Rei Pescador de la literatura medieval, la única curació per a Roderick, Madeline, i la casa sencera dels Usher es troba en la seva eventual desaparició. Això porta a la més demencial i perversa imatge del motiu del Rei Pescador o Mutilat.

De cara a dibuixar amb precisió comparacions entre “The Fall of the House of Usher” i aquest tema medieval de malaltia i renovació, és important esbossar aquest tema del Rei Mutilat. Roger Loomis és el que millor resumeix la línia argumental del Rei Mutilat com a “the mortal hero [that] visits a supernatural place, is hospitably entertained, witnesses strange happenings, and sometimes wakes in the morning to find that his host and dwelling have disappeared” (Loomis, 1991:47). No vol dir que l’heroi és el Rei Mutilat, sinó l’individu “who was invited by the [...] King to his home” (48). El rei és descrit sovint com “wounded through the thighs or the legs [...] entertained his guests sumptuously”, i governava “a country laid under a spell which can be lifted only by the asking of a question” (54). Tenim llavors el marc del Rei Mutilat: el governant d’un domini que ha sofert una lesió en la seva cuixa (sovint una suggestió dels seus genitals i potència), que al seu torn, ha malbaratat el seu regne. Per a portar curació i restauració a la terra erma, envia a buscar un heroi que és presentat amb la oportunitat de rejuvenir ambdós el rei i la terra i portar-los a un nou estat de incrementada salut i felicitat. Aquesta connexió entre el governant i la seva terra està clarament demostrat a *Le Morte D’Arthur*, de Thomas Malory, quan

Balyn saw the spere he gate hit in hy honed and turned to kynge Pellam and felde hym and smote hym passyngly sore with that spere, that kynge Pellam [felle] downe in a sowghe. And therewith the castell brake rooffe and wallis and felle downe to the erthe [...] and moste party of that castell was dede throrow the dolorous stroke. Ryght so lay kynge Pellam [...] sore wounded, and might never be hole tylle that Galaad the Hawte Prynce heled hym in the queste of the Sankgreal. (Malory, 1971: 53-4)

Aquest exemple proporciona un context per al que aquest motiu es veu com en el seu ús original. El Rei Pellam és ferit per Sir Balin (un temerari i jove cavaller), i la ferida que en resulta esdevé en la decadència tant del governant com del regne. No és fins l'arribada de Galahad i del Sant Grial que s'assoleix la restauració al regne de Pellam. Quan es compara amb la història de Roderick Usher, tanmateix, veurem que tot i havent un nombre de similituds, el treball de Poe les mou totes juntes en una altra direcció.

La història comença amb l'amic de la infantesa de Roderick Usher, el narrador, rebent "a letter from him... out of an earnest desire to see me... with a view of attempting, by the cheerfulness of my society, some alleviation of his malady" (Poe, 1996: 318). Roderick ha convocat el narrador, com l'heroi, amb l'esperança que sigui capaç de proporcionar curació (o almenys socors) al "mental disorder which oppressed him" (318). En cap lloc d'aquest punt de la història se'ns diu quina malaltia específica pateix Roderick. El narrador, de totes maneres, esmenta que "the stem of the Usher race, all-time honored as it was, had put forth, at no period, any enduring branch... the entire family lay in the direct line of descent" indicant possiblement la noció de l'incest a la família dels Usher (318). Es podria dibuixar un paral·lelisme amb un acte sexual d'aquesta natura (en pensament o acció), ja que es podria considerar pecaminós –una "ferida" de l'ànima, i una "ferida a les cuixes" com era el cas del Rei Mutilat–. És important entendre que tot i que no està directament establert que Roderick i la seva germana Madeline consumissin o reconeguessin un desig d'una relació incestuosa, la llavor del dubte està clarament sembrada al llarg de la història. Realment, els seus actes són molt sospitosos quan es miren amb perspectiva. Juntant la seva "ferida" amb els seu status de titular tant de la família com de la casa, un pot començar a veure les connexions que es formen entre Roderick i el Rei Mutilat.

Conforme la història segueix, hi ha més fets que Poe presenta al lector per a reforçar aquesta connexió. Tal i com Loomis va esmentar, el domini del Rei Mutilat és un lloc sobrenatural que s'ha posat sota un encanteri com a resultat de la ferida del seu governant –un vincle entre l'home i la terra on el benestar d'un afecta el benestar de l'altre–. Després de ferir Pellam, Sir Balin abandona el castell per a descobrir que "so he rode for the [...] and founde the peple dede sleyne on every side [...] for the dolorous stroke gaff unto Pellam

thes three contryes ar destroyed” (Malory, 1971: 54).

En l'adaptació de Poe de la història, el narrador proporciona una llarga descripció de la casa on la família dels Usher resideix, amb les seves “vacant eye-like windows [...] minute fungi overspread the whole exterior [...] no portion of the masonry had fallen; and there seemed to be [...] the crumbling condition of the individual stones” i recurrent-ho tot, “a barely perceptible fissure [that] made its way down the wall [...] until it became lost in the sullen water” (Poe, 1996: 318 - 320). El narrador presenta al lector la imatge d'una casa immensament antiga que sembla que es mantingui unida tan sols pel material vegetal que la cobreix al mateix temps que la resta de la casa s'ha degradat fins a tal punt que sembla improbable que es segueixi mantenint en peu. El narrador també fa una observació important quan esmenta l'esquerda que recorre tot el centre de la casa. Tal i com veurem els efectes de la malaltia de Roderick, també la veurem recurrent el seu “regne” a través de la fissura. Silverman declara que aquestes pedres, aparentment sòlides quan es mira l'edifici en la seva totalitat, realment mostren la putrefacció actuant com a “expressions de la deficiència” que passen de generació en generació a la línia incestuosa dels Usher (Silverman, 1993: 60-61). Si hem d'acceptar el concepte del governant amb una connexió sobrenatural amb les terres sota el seu domini, llavors és un signe clar que hi ha una falla fatal dins Roderick, que podria significar un càstig per a ell tal i com la falla estructural ho és per a la casa.

Poe porta aquesta connexió un pas més enllà, amb la Casa dels Usher presentant aquesta simbiòtica relació com a maligne on la terra pot també afectar al seu governant –no simplement el governant afectant el seu regne-. En Roderick fa una referència específica a “the sentience of all vegetable things [...] connected (as previously suggested) with the gray stones of the home of his forefathers, fulfilled in the method of collocation of these stones” (Poe, 1996: 327). Continua explicant que l'acord d'aquelles pedres i “the many fungi spread over them [...] was to be seen [...] in the gradual yet certain condensation of an atmosphere” (327-8). En Roderick no sols creu que hi ha una connexió de la seva família amb la casa, sinó que la casa està realment viva, i la matèria vegetal que abasta l'edifici és sensible com es demostra per la manera en què en Roderick descriu la boira al voltant de la finca: gairebé respirant. Poe reforça la confusió dels límits entre el propietari i la terra quan els camperols locals expliquen al narrador que el temps havia “merge[d] the original title of the estate in the quaint and equivocal appellation of the “House of Usher” [...] which seemed to include [...] both the family and the family mansion” (319). La casa és viva, i a través dels seus lligams amb els Usher, havia tingut una “terrible influence that has for centuries moulded the destinies of his family” (328). A causa de la “transmissió sense desviacions” dels Usher s'ha creat la fissura a la casa, i la casa mateixa retorna als seus propietaris en la

seva pròpia deformació malèvola de les generacions de la família, tal i com Roderick s'assenyala ell mateix com a exemple de la seva "suppositious force [...] in the mere form and substance of his family [...] had obtained over his spirit –an effect which the physique of the gray walls [...] had brought about upon the morale of his existence–" (Poe, 1996: 328).

El narrador és presentat breument a Madeline poca estona abans que ella "mori" i és descrita com una "tendrament estimada germana" la "aproximació a la dissolució" de la qual sembla ser el resultat d'una malaltia misteriosa caracteritzada per un "partially cateltypical character" fent que caigui en un estat de semi-mort (323). El "tancament de la nit" en què el narrador arriba, Madeline "succumbed to the power of the destroyer", i sembla que hagi mort (324). Roderick declara la seva intenció d'enterrar Madeline als voltants de la casa per por als lladres de tombes. Durant l'enterrament de Madeline, el narrador descobreix dos fets importants: el primer és quan observa el rubor al pit i la cara de la dama fent que el lector es preguntí si està realment morta; i el segon, que Madeline i Roderick eren bessons.

Aquests són dos punts especialment importants. Primer, ja se'ns ha parlat dels tràngols de la quasi-mort de Madeline de la qual anava a ser presa –això ens indica clarament que ja n'havia sofert un altre– Segon, Roderick admet "sympathies of a scarcely intelligible nature [that] had always existed between them" (329). El segon punt és particularment interessant, tal i com ja hem vist el desenvolupament d'una relació maligne entre Roderick i la Casa dels Usher. A continuació es planteja la qüestió de si Madeline i Roderick compartien també una mena de relació simbiòtica, llavors las tres entitats (Roderick, Madeline, i la casa) haurien format una mena d'existència compartida. De fet, Thomas Mabbott suggereix que "The House of Usher has only one soul which has its abode in the mansion, and in the members of the family [...] since they are twins and childless, this soul is interdependent with them and the building [...] if one dies, all must perish together" (Mabbott, 2000: 394). Això reforçaria fortament la idea de la connexió entre el benestar del governant i el del seu domini. Hi ha, de totes maneres, el primer tema que el narrador destaca pel que fa al estat de Madeline. Mentre ell passa per alt la condició mèdica de Madeline, el lector entén que ella no està morta, i que està sent enterrada viva. Un s'ha de preguntar per les raons de Roderick a l'enterrar Madeline si havien compartit una mena de "connexió intel•ligible".

Kenneth Silverman afirma que Roderick està intentant assassinar una part d'ell mateix a través de l'enterrament prematur de Madeline, i que els seus "problems are only overcome by self-annihilation" (Silverman, 1991: 151). Continua afirmant que Roderick no serà capaç d'evitar aquest problema donat que la seva bessona és

part d'ell mateix, i com a tal, els punts compartits per Madeline i ell mateix són inevitables –“nothing stays buried” (Silverman, 1991, 150)–. Això queda clar quan considerem les accions que Roderick pren després de l'enterrament de Madeline en el seu retir per a cantar complantes, pintar, i una immersió general en les diverses formes d'art com una sortida per al seu patiment. Tot i el seu intent de trobar consol en allò familiar, “his ordinary manner had vanished. His ordinary occupations were neglected or forgotten” (150). És evident que és incapaç d'amagar-se d'aquest acte, i Roderick possiblement fa això a un nivell subconscient. Tal i com Silverman declara, “Madeline's body was not properly disposed but kept in the house” (151). Mentre Roderick diu que està preocupat pels robatoris de tombes, es pot inferir que el fet de mantenir el cos de Madeline a la casa suggereix que “the past endures due to the characters' enamoring with it” (150). L'amor de Roderick per Madeline traeix la seva creença de què està realment morta, i desitja mantenir-la a prop seu. El seu rebuig de deixar-la anar a la tomba també demostra les possibilitats de Roderick de ser “ferit a les cuixes” – la poc saludable fascinació que té amb la seva germana suggereix les relacions incestuoses entre els dos–. L'enterrament prematur de la seva germana és un acte d'intentar “amagar l'evidència” de que tant Roderick com Madeline hagin consumat físicament la relació, o com a precaució per a prevenir que aquest acte succeeixi. Ell admet més tard al narrador haver escoltat la veu de Madeline durant dies després, i, tanmateix, no s'atreveix a parlar (Poe, 1996: 334). Si de veritat hi havia una preocupació real per part de Roderick per la seva germana, quina raó hi podria haver en mantenir-la enterrada viva a les catacumbes de la mansió? Quan la possibilitat de l'incest guanya crèdit és en considerar la inter-connectada unió dels cossos dins la casa, i aquí, Roderick i Madeline haurien representat físicament el que ja havia passat entre els seus esperits, tot succeint dins els límits de la casa dels Usher –tots tres física i espiritualment units–. Silverman ho expressa d'aquesta manera: “latent in the undercurrent of an apparent sexual incestuous wish is the wish for spiritual merger” (Silverman, 1993: 62). Això es veurà més clarament al final de la història.

Tal i com s'ha esmentat abans, per a que el Rei Mutilat recuperi la potència i retorni la salut i la felicitat al seu domini, ha de buscar un heroi que l'assisteixi. Poe, en aquesta història, proporciona Roderick Usher un narrador; de totes maneres, no es un individu tipus ‘Sir Galahad’. “Though the narrator strives to impress us with his altruism and therapeutic zeal, one suspects that he has responded to Roderick's summons in order to gratify his personal quest” (55). La pregunta de les motivacions del narrador per anar a veure Roderick sorgeix quan se'ns diu que “many years had elapsed since our last meeting [...] I knew little of my friend” (Poe, 1996: 318). El que sí ens diu és que ell és conscient del “peculiar sense of temperament [...] in many works of art, and manifest of late, in repeated deeds of

munificent yet unobtrusive charity” dels Usher (Poe, 1996: 318). Com molts punts de la història, Poe no indica les veritables intencions del narrador, però hi ha alguna indicació que ens diu que aquest narrador ha vingut per raons menys altruistes. Això no vol dir que el narrador actuï totalment sense cap raó egocèntrica, sinó que sols suggereix la sempre tant poc torçada noció tradicional d'en Poe de l'abnegada galanteria del cavaller.

A mesura que el narrador desitja proporcionar alguns mitjans de alleugeriment al enfadat esperit de Roderick, els dos es complauen ells mateixos en les arts. Mentre semblaria que cantar complantes, tocar la guitarra, i pintar alleugeriria Roderick de la seva malaltia, no li proporciona el remei permanent buscat més tard. En la línia argumental de la història del Rei Mutilat, hi ha una icona de la curació, sovint representada pel Sant Grial. És aquest objecte que és presentat al rei, i que proporciona curació tant al governant com a la terra. L'únic objecte que es podria veure com a posseïdor d'una qualitat curativa per a Roderick és l'art. En aquest poema, “The Haunted Place”, Roderick descriu en la tercera estrofa el que es podria preveure com la Casa dels Usher en el seu estat més ideal. “Spirits moving musically [...] in his state of glory well befitting/ the ruler of the realm was seen” (322). Això serveix perfectament com una imatge del renovat Roderick. Però aquest poema no acaba en aquest punt veient en canvi “evil things, in robes of sorrow/ assail[ing] the monarch's high estate” seguides de la seva mort. (322). Aquest dimoni innumerable causa la caiguda del monarca i de la seva terra, deixant una “discordant melody” que altres evitarien (322). Alguna cosa diabòlica ha penetrat la terra, el governant, i la única cosa que sembla redemptora a la història –l'art–.

Mentre seuen al saló, el narrador llegeix a Roderick “The Mad Trist”, que no és més que un “uncouth and unimaginative prolixity that could have little interest for the loft and spiritual identity of my friend” (322). El narrador intenta distreure Roderick i li proporciona una curació temporal amb la lectura d'aquesta història. No és un treball d'art real, de totes maneres, i no proporciona cap alleujament a Roderick. Poe no manté Roderick esperant la curació, però la proporcionarà d'una manera inesperada comparat amb la línia narrativa del Rei Mutilat.

Veiem que Roderick creix cada cop més agitat mentre el narrador segueix llegint la història amb cada so a la història corresponent als sons que es senten cada cop més a prop de l'estudi. Roderick s'adona que Madeline ha sobreviscut al seu enterrament i que estava treballant la seva sortida a través del panteó de la Casa per a atrapar-lo tot declarant, “Madman! I tell you she now stands without the door!” (335). La següent imatge que veiem és Madeline Usher amb sang per damunt del seu vestit blanc, i la evidència d'una amarga lluita en cada part del la seva demacrada aparença” (335). Llavors ella cau damunt de Roderick, i els dos moren abans de tocar el terra, un damunt

de l'altre. Entre la suggestiva imatge dels llençols nupcials plens de sang, i els cossos connectats un damunt de l'altre, hi haurien d'haver pocs dubtes arribat aquest punt de la possibilitat d'un incest a la relació de Roderick i Madeline. "Madeline's return from the walled off place [...] represents the return of Usher's repressed desires and the granting of his forbidden wishes" (Silverman, 1993: 63). Si aquesta escena de mort és representativa d'una fusió sexual i/o espiritual, l'actuació final de Madeline "represents a destruction of the symbolic order and violation of social morality" (63). Ambdós l'ordre espiritual i social es disgusten a través de la violació d'aquests límits acceptats del matrimoni i les relacions familiars. La tempesta fora, el vent bufant a través de les finestres, i els núvols pressionant contra la casa com si l'edifici estigués respirant pesadament suggereix que el regne anticipa la consumació de Roderick i Madeline. Com tots tres, units en una existència pervertida són aliens a l'ordre natural, cauran. David Grantz compara això a "all elements come crashing inward, consummating yet another dance in a cycle of dances" (Grantz, 2001). Tal i com Madeline i Roderick es reuneixen en un final, en una abraçada mortal, la Casa dels Usher cau també abraçant el seu senyor i la seva dama i els porta a "the deep and dark tarn [...] which closed sullenly and silently over the fragments of the "House of Usher" (Poe, 1996: 335).

Un pot veure com hi ha molts paral·lelismes entre "The House of Usher" i l'argument del Rei Pescador. El governant afectat resideix per damunt de la seva afectada terra, és visitat per algú que intenta portar curació tant al rei com al regne, i al final, la restauració es porta a terme –tot i que no de la manera esperada–. Fidel a la forma, Poe perverteix aquest motiu. En comptes de ser mal ferit, en Roderick s'infligeix a sí mateix la seva "ferida" a les "cames". En comptes d'una reina preciosa, Roderick s'emparella amb la seva germana, Madeline. Veiem una connexió definitiva entre el senyor i la seva terra, de totes maneres la Casa sembla posseir una ment pròpia resultant tant en una malaltia passant de generació en generació com en el senyor sent negativament influenciat per la pròpia casa on viu. Trobem que "l'heroi" de Poe, el narrador, sembla ser força altruístic en naturalesa tot i que una mica qüestionable en alguns punts, però és incapaç de proporcionar l'ajuda que Roderick necessita per a ser curat –si això fos possible–. La única cura que Poe ofereix al seu Rei Pescador, la seva cort, i la seva terra és purgar-los. En un instant, cauen a terra i són empassats –una veritablement retorçada i perversa perspectiva d'aquesta història medieval tradicional–.

Bibliografía

- GRANTZ, David (2001): "A Fissure of Mind: The Primal Origin's of POE's Doppelganger as Reflected in Roderick Usher," *The POE Decoder Site*, 29 Jul. 2006, < <http://www.POEdecoder.com/essays/fissure/#works> >.
- LOOMIS, Roger (1991): *The Grail: From Celtic Myth to Christian Symbol*, Princeton, Princeton UP.
- MABBOTT, Thomas (2000): *Edgar Allan POE: Tales and Sketches 1831-1842*, Chicago, Illinois UP.
- MALORY, Thomas (1971): *Le Morte D'Arthur*, Eugene Vinaver (ed.), Oxford, Oxford UP.
- POE, Edgar Allan (1996): "The Fall of the House of Usher", Patrick F. Quinn and G.R. Thompson, *POE: POEtry, Tales, & Selected Essays*, New York, Library of America, 318-335.
- SILVERMAN, Kenneth (1991): *Edgar A. POE: Mournful and Never-Ending Remembrance*, New York, Harper Collins.
- SILVERMAN, Kenneth (1993): *New Essays on POE's Major Tales*, Cambridge, Cambridge UP.